Si quiſ venit ad vos. Cum iohes apud ephesum balneas lauandi gratia intraret ⁊ videret cherintũ: exiuit dicẽs: fugiamus hinc ne balneũ ipſe corrũpãt nos in quibus cherinthuſ lauatᷣ veritatis inimicus. fecit ergo qꝺ docuit. Tanta eñ apoſtoli atqꝫ eoꝝ diſcipuli tunc ĩ religione cautela vtebantᷣ: vt nec verbi quidẽ ꝯmunionem cũ aliquo eoꝝ q̇ a veritate deuiauerãt habere paterentᷣ.

Nec aue ei dixẽ. Quia ſignũ videtᷣ cõſenſus erroris. hoc eñ dicimꝰ amicis: quoꝝ̃ opa nobis placent. ⁊ vos ſi forte decepti ñ eſſetis. alij forſan ꝑ talem veſtrã familiaritatẽ poſſent decipi. q̇ crederẽt illos placere vob: ⁊ ſic crederẽt illiſ

Plura ⁊c. Intelligite hãc admonitionem vobis fore perutilem. quia ad confirmationem illius decreui etiam venire ad vos. nec tñ ex toto interim potui ſilere.

Salutãt te. Sicut aduerſarijſ veritatis aue ꝓhibet dicere ita ecõtra electos ex ꝑſona electoꝝ ſalutat.

C. .III.

Gaio. Gaiꝰ fide chriſti ſuſcepta. bonꝰ ĩ actibus. ꝑdicatores ⁊ auditores verbi dei ſuſcipiebat. ⁊ de facultatibus miniſtrabat. ſicut in epiſtola declaratᷣ. Commẽdat autẽ hoſpitalitatẽ. ⁊ ne ab ea deſiſtat exẽplo ⁊ inſtinctu diotrepis inuitat. diotrepes eñ aſſerebat inutilem eſſe hoſpitalitatem.

Videtᷣ gaius fuiſſe corinthius. vñ paulꝰ Gratias ago deo meo ꝙ neminẽ veſtrũ baptizaui niſi criſpum ⁊ gaium. Et alibi. Salutat vos gaius hoſpes meꝰ ⁊ totiꝰ ecclie

---

vnus eñ ĩ verus deus ſunt pater ⁊ filius. non ẽ filius poſterior. nõ ẽ minor patre.

doctrina: hic ⁊ filiũ ⁊ patrem ha
qñquidem ꝑ hanc doctrinã ⁊ hic ⁊ ĩ futuro deus habetur. ⁊ nõ ꝑ doctrinã illoꝝ. ergo ſiquis.

bet. Si qs venit ad vos. ⁊ hanc
nõ tantũ nõ aſſentiatis: ſed nec ad horã recipiatis. nedum hoſpitales eſſe vultis. ꝑ mala eoꝝ colloquia corrũpãtur boni mores veſtri.

doctrinam non affert. nolite reci

pere in domuꝫ eum: nec aue ei di
ſcdm ꝙ vox ẽ iſtituta. ꝯmunẽ ſe oñdit cũ illo. alioquin ſimulatio ẽ: q̇ in xpianis eſſe nõ debet.

xeritis. Qui enim dicit illi aue: cõ

municat operibꝰ illius malignis
de ꝯmonitione eiuſdem rei. vel forſitan etiã de alijs.

Plura habens vobis ſcribere:
ꝑ ſcripturã que nõ adeo vos ꝯmouebit quantũ vita ⁊ preſentia magiſtri.

nolui ꝑ cartam ⁊ atramentum ſcri

bere. Spero enim me futurum a
inſtruẽdos ⁊ meuꝫ ⁊ veſtrũ inſtruendũ. vel ad os illoꝝ ꝑuerſoꝝ obſtruendũ

pud vos ⁊ os ad os loqui: vt
illis ꝯfuſis. veſtra fide ꝯfirmata.

gaudium veſtrum plenũ ſit. Sa
vel ad literã vel forſitan filij alteriꝰ metropolis eccleſie.

lutant te filię ſororis tuę electę.
qꝺ ego ex parte mea dico.

Gratia tecum.

Prologus in terciã Johannis cano.

Gaiũ pietatis cauſa extollit atqꝫ vt in ipſa pietate maneat exhortatᷣ. diotrepeꝫ impietatis ⁊ ſuꝑbię cauſa obiurgat: dmetrio aũt bonum teſtimoniũ perhibet cum fratribus vniuerſis.

ego
Senior ga
io chariſſimo quẽ
nõ tpaliũ bonoꝝ gratia. ſed ꝓpter eterna.
ego diligo in veritate Chariſſime
hoc a domino crebris precibꝰ exopto. vt qꝺ bene agis bene ꝑficias
de omnibꝰ oratione facio ꝓſpere
corpore ⁊ animo ⁊ ꝓficit in elemoſinarũ operibus vt ſicut anima valeas ⁊ corpore.
ingredi. valere: ſicut ꝓſpere agit
interna mẽtis intentio.
anima tua. Gauiſus valde ſũ ve
a te peregrinis
nientibus fratribus ⁊ teſtimoniũ
vere charitati. que nõ ceſſat ab opere ⁊ tã ſtẽ
ꝑhibẽtibus veritati tuę: ſicut tu

---

cloſe reddunt teſtimoniũ. q̄ ſtudioſus tu es ad bene operandũ.

in veritate ambulas. Maiorem

horum non habeo gratiam: q̄ vt
ſcdm fidẽ — vera fide
filios meos audiã in veritate am

bulantes. Chariſſime fideliter fa

cis quidquid oparis in fratres: ⁊
a quibꝰ nihil expectas tpale — quos nõ noſcis
hoc in pegrinos. qui teſtimoniũ
operibus miſericordie ⁊ ita exẽplo tuo alij incitãtur ad hoſpitalitatẽ.
reddiderũt charitati tuę in ꝯſpe
qui apud te ſut
ctu eccleſię. quos benefaciens
ad alia loca ad que volũt ire ⁊ ĩ miniſtris deũ honoras.
deducis digne deo. Pro nomi
alienati a rebus ꝓprijs ⁊ vt anxietate famis cogerentᷣ negare fidem.
ne enĩ eius ꝓfecti ſunt. nihil ac
ſuis contribulibus ⁊ qui poſſumus ſupplere indigentiam eoꝝ.
cipientes a gentilibus. Nos er
ĩ. domeſticos fidei
go debemus ſuſcipere huiuſmo
qui nõ ſufficimꝰ predicare ⁊ predicãde fidei.
di. vt cooparatores ſimus verita

tis. Scripſiſſem forſitan eccleſię
appetit — dominari
ſed is qui amat primatum gerere
noſtrã autoritatẽ — noſtrã epiſtolã.
in eis diotrepes. non recipit nos
q2 deprauat nos. ⁊ noſtra ſcripta ⁊ patefaciã
Propter hoc ſi venero ꝯmone

am eius opera quę facit: verbis
mẽdacia ⁊ errores aſſerẽtibus
malignis garriens ĩ nos. Et qua
ꝙ mihi detrahit. ꝙ hoſpitalitatẽ diſſuadet.
ad damnationẽ qꝺ predicat agit.
ſi ei iſta non ſufficiãt. neqꝫ ipſe
indigẽtes.
ſuſcipit fratres: ⁊ eos qui ſuſcipi
ne impendãt curã humanitatis ⁊ tã ſuſcipientes q̄ ſuſceptos ⁊ nõ de ꝯſortio fideliũ. ſed de loco vbi ꝯueniunt.
unt prohibet ⁊ de eccleſia eijcit
quidquid ille dicat tu.
Chariſſime noli imitari malum:
q2
ſed qꝺ bonum eſt. Qui benefacit

ex deo eſt: qui autẽ malefacit non
ꝙ ſuſcipiat
videt deum. Demetrio teſtimoni
ad eũ veniẽtibꝰ ⁊ recedẽtibꝰ
um redditur ab omnibus: ⁊ ab ip
a deo — ad ꝯmendationẽ hoſpitalitatis
ſa veritate. Sed ⁊ nos teſtimoni
illi ⁊ per alia teſtimonia mea q̄ ꝓbaſti vera.
um perhibemus: ⁊ noſti quoniã

teſtimonium noſtrum verum eſt.
de ꝯmendatione elemoſine ⁊ de alijs etiam.
Multa habui ſcribere tibi dñe:

---

nõ habeo maiorẽ gratiam. ĩ. quãdo fratres veniũt ad me. in nullo facto vel verbo eorũ magis gaudeo: q̄ de hoc ꝙ annunciant filios meos quos prędicãdo vel baptizando genui: veritatẽ recte fidei ⁊ bonę opationis obſeruare.

Chariſſime fide. Ideo ñ debes deficere ab hoſpitalitate ⁊ elemoſinis: q̇dq̇d enĩ oparis in fratres fideliter. ĩ. ſicut fidelis. ĩ. ſicut decet fideleꝫ facis non ꝓ vana gloria. Sed fidẽ tuam operibus oſtendis.

Pro nomie enĩ eius. Qui vere ſũt honorandi. non enim ꝓ ſuis ſceleribꝫ expulſi ſũt a patria: ſed ſpõte ꝓfecti ſunt ꝓ nomie chriſti ampliando. et ꝓ noĩe eius patiendo

Nos ergo debe. Johannes omnia dimiſerat: ⁊ ſe diuitibuſ ꝯnumerat: vt alacriores reddat ⁊ ꝓmptioreſ ad commiſeredum paupibus.

Scripſiſſem forſitan ⁊c. Perſeuerare debes in elemoſina quia vtilitatem tãtam in ea intelligo: ꝙ nõ ſolum tibi. ſed etiã toti eccleſię ſcripſiſſeꝫ de ꝯmendatione elemoſinę. ſed hac neceſſitate dimiſi: q2 diotrepes nõ curat noſtram autoritatẽ. diotrepes hereſiarcha illiꝰ tpis noua docẽdo pricipatũ ſibi vſurpabat. diotrepes ſpecioſe ĩſulſus ſiue decor inſinuãs interꝑtatᷣ: vt ꝑfidiã cordis etiã noĩe ſignet.

Eccleſię. Illi eccleſię q̄ forſitan. ĩ. dubitatiue eſt eccleſia. ⁊ vt ꝑ obſeruatõeꝫ elemoſinę mereretᷣ ꝑfecta fieri eccleſia ſcripſiſſem

Commoneam. Id ẽ. ĩ omniũ noticiã manifeſtius arguẽdo ꝓducã quoꝝ exẽplar nuſq̄ habet: ſed facit ea ⁊ noua inuenit. garriẽs falſis rationibus vtens. in nos ꝯfutandos. ⁊ ſic ad vos a fide retrahẽdos.

Nota ſicut linguas detrahentiũ nr̃o vicio nõ debemꝰ excitare ne peccant ita ꝑ ſuã maliciã excitatas debemꝰ ęq̃nimiter tolerare: vt meritũ nobis creſcat. aliq̃n etiã ꝯpeſcere: ne dũ de nobis diſſeminant: eoꝝ qui audire bona poterant corda corrumpãt.

Demetrio teſti. Qꝺ bonũ illũ velit imitari apit: vt imitetᷣ demetriũ

De omibus oratione facio ⁊c. Sicut nunc abũdat tibi ⁊ bona volũtas largiendi indigentibus ⁊ facultas operũ: ita ſemper virtutibus plenam domino adiuuante vitam ducere poſſis.

Gauiſus valde. Indecẽs eſſet. ſi deficiẽte fide modo dolerem: de q̇ hactenus gaudebã. ⁊ ideo nõ tantum ꝓpter ſalutem tuã: ſed etiam ꝓpter meam autoritatẽ inſiſte hoſpitalitati.

Maiorem horum. Ideo gauiſus ſum. quia bonoꝝ fratrũ venientiũ

vt ſimili laude omniũ poſſit ⁊ ipſe dignus exiſtere.

Pax tibi. Amicis gratiã pacis ⁊ ſalutis mãdat: vt veritatis inimicos a ſalute monſtret extraneos.

Judas. Qui ⁊ thadeus ꝯtra eoſdez fidei corruptores ſcribit · quos petrus ⁊ iohannes in ſuis damnant epiſtolis. Intendit aũt ꝯmonere fideles ne ꝯſentiant ꝑuerſoribus: quia fidei ⁊ caſtitatis gratia retrahebant.

Seruus ihesu fra. iaco. Non diſplicet chriſto · nec diſcordat a iacobo mea ꝑdicatio.

Conſerua. et uo. Vocat ꝯſeruat · diligit filios ⁊ mẽbra dei facit.

Miſericordia uobis. Si deus cepit miſereri vobis ꝯdonando delicta: impleat miſcdiam ſuper addendo bona · ducẽdo ad eterna. Si ẽ reconciliatus inimicis · eternã pacẽ det factis amicis in qua in nullo ab eo diſſentiatis.

Dilectiſſimi. Ego qui veſtre ſaluti ꝓuidere habui neceſſe (ꝓpter pſeudo qui vobis ſe ingerũt) ſcribẽdi vobis admonitiones de veſtra ſalute ꝯmuni · i · de fide que ẽ tam mea ſalus q̃ veſtra ⁊ omnium fideliũ ſcilicet fides que ꝑ dilectionẽ opatur. Ego dico faciens omnẽ ſollicitudinẽ ſcribẽdi vobis · i · omnia que ꝑtinent ad ſollicitũ. Oro ꝓ uobis · diſputo contra ſeductores veſtros ⁊ vt vobis ſciatis ꝓuidere ſcribo vobis de illis · detego nequitias eoꝝ · oſtendo vobis qualiter fidẽ ⁊ dilectionem debeatis tenere: ⁊ cũ ſim ita ſollicitus ꝓ uobis: admonitionẽ meam recipe debetis. Ego dico deꝑcans ñ ſupaddi aliam fidem veſtre fidei. Sed ſancte fidei ſemel tradite vobis et omnibus ſanctis ab apoſtolis · ſupcertari vſq ad mortẽ: vt ꝓ ea ſi neceſſe eſt moriamini · ⁊ ideo ſcripſi · vt ſcirem ſtatum veſtre fidei · ⁊ meã ſollicitudinez oſtenderem vobis · ⁊ ſic in fide ꝯfirmaremini.

ſed nolui ꝑ atramentum ⁊ calamũ

ſcribere tibi. Spero autẽ ꝓtinus

ſ meu loqui ad os tuũ · vel ad os diotrepis obſtruendũ ·

te videre: ⁊ os ad os loquemur.

† ab illo diotrepe ⁊ ab oib⁹ maliſ ſit tibi pax.
¦ quaſi qđ te doceo: doce alios.

† Pax tibi · ſalutant te amici ¦ ſalu

ſ vel ꝑ nomẽ

ta tu amicos nominatim.

Prologus in epiſtolã ca · Jude.

Iudas frater iacobi de ſeptez catholicis vnã ꝑuam epiſtolam reliquit. Et q̃a de libro enoch qui apochrifus eſt · in ea aſſumpſit teſtimonium · repudiat̃ a quibuſdam: reuincit̃ tamen autoritate ⁊ vetuſtate ⁊ vſu meruit inter ſanctas ſcripturas ꝯputari.

Epiſtola cano. Jude apoſtoli.

† ꝯfitens tã verbo q̃ facto ¦ ꝯmẽdatio pſone

† Iudas ¦ ſeruus ihe

† natura · fide · doctrina · vita ¦ qui ſunt menbra dei · qui deũ habẽt patrem ⁊ patronum.

ſu chriſti · † frater iacobi · ¦ his qui

† ꝓpter fidẽ ⁊ opera ¦ qui ꝑ filium habent acceſſum ad patrẽ.

in deo patre † dilectis · ⁊ ¦ in chri

† ꝯtra ꝑuerſores ¦ ad hanc dignitatẽ · ad eternam gloriam.

ſto ihesu † conſeruatis ⁊ ¦ vocatis.

Miſericordia vobis ⁊ pax ⁊ charitas adimpleatur. Dilectiſſi

ſ vel faciẽs

mi omnem ſollicitudinem habẽs

ſcribendi vobis · de ꝯmuni veſtra

ſalute neceſſe habui ſcribere vo

ſ vos

bis: depꝛecans ſupcertari ſemel

† vobis a ſanctis ¦ ideo neceſſe habui · quia ·
ſ ſub ſpecie religionis · quaſi fidẽ ihesu ꝑdicent ·

† tradite fidei ſancte. ¦ Subitroie

Gratiã trãſferẽtes. Duritiam ⁊ diſtrictionẽ legis que dicit oculuz ꝓ oculo · dentem ꝓ dente · tempat gratia euangelij · in quo purgant̃ ſcelera ꝯmiſſa ꝑ penitentiam ⁊ elemoſine fructus. Sed hanc gratiã transferunt in luxuriam · qui nunc tãto licentius peccant quãto minus vident ſe aſperitate legis de facinoribus examinari.

Soluz domina. Pater cũ filio ⁊ ſpirituſancto ſolus dominator: filius cum patre ⁊ ſpirituſancto ſolus dominator. ſpirituſſanctus cũ patre ⁊ filio ſolus dominator. Quicũq ergo hereticus patrẽ chriſti verum deum bonum ⁊ iuſtũ negat: ſolum dominatorẽ ⁊ dominũ noſtrum negat. q̃ iheſum filiũ dei eſſe negat · ⁊ hic dñatorẽ ſolũ ⁊ dñm nr̃m negat. Qui ſpũſſancti potentie detrahit: ⁊ hic ſolum dominatorẽ ⁊ dominũ noſtrum negat.

Omnia. Omnia arcana fidei · ⁊ nõ habetis opus recẽtia quaſi ſanctiora a nouis audire magiſtris · i · ꝑfecte ſcitis omnia que ſciẽda ſunt de fide ⁊ ideo nõ eſt opus vt audiatis illos.

Quoniã ihesus. Cõfutatis hereticis · deinde vt reuocet eos qui crediderant malignis ⁊ impijs: oſtendit quãta ſit magnitudo domini quẽ negant · oſtendens q̃ ipſe ẽ qui eduxit populum iſrael ex egipto.

Qm̃ iheſus. Sicut filij iſrael clamãtes ad dñm ex egipto ſaluati ꝓpter ꝯcupiſcentiã quã in egipto habuerant diffidẽtes de potentia dei in heremo puniti ſunt: Sic iſti magiſtri immundicie et coꝝ ſequaces qui per aquas baptiſmi de tenebris ignorantie exierunt credentes · ſi ad prioris vite ꝯcupiſcẽtias mẽte redeunt: dãnantur. Sicut prius ꝑ fidez ⁊ bona opera merent̃ ſaluari: ſic ſecundo ꝑ murmurationem ⁊ immunditiam merẽt̃ damnari. Vel ſecũdo · i · bis ꝑdidit: quia malos ⁊ nunc ⁊ poſtmoduz punit. nã quos ꝑſentia mala ñ corrigunt ad ſequentia ꝑducunt.

Angelos uero. Et vere non ſunt imitandi qui iheſum nõ verum deum ſed hominez de vtroq ſexu genitũ mentiunt̃. Si enim angelis peccantibus non pepcit: nec hominibus ſuꝑbientibus parcit.

Non ſeruauerũt ſuum prin. Sic homines qui non ſeruant principatũ quo per gratiam adoptionis filij dei ſunt effecti Sed relinquũt domicilium · i · vnitatem eccleſie · i qua renati ſũt vel ſedes regni celeſtis quas accepturi erant ſi fidem ſeruarẽt ⁊ ante iudiciuz grauiter: ⁊ grauius in vniuerſali iudicio damnabit.

Dei uinculis. Id ẽ. ſuperbia · ⁊ corde impenitenti · vel ſententia diuina que eos in perpetuum coartabit · vel vincula cupiditas infimarum rerum: qua vincti ad ſuperiora reuerti non poſſunt.

† humane ſapiẽtie ¦ ignoti deo ⁊ ſanctis.

runt enim † homines impij ¦ quidã

† ab eterno in preſcientia dei preuiſi ſunt iuſto dei iudicio vt ſordeſcerẽt · ⁊ alios i ſordes precipitarent · ⁊ inde iudicabunt̃ ad mortẽ.

qui olim † ꝑſcripti erant in hoc iu

† vel dñi ſ ipſi dico impij diuina ſcriptura quodam dolo vtẽtes ad deſtituendũ cultũ dei.

dicium impij · † dei noſtri gratiam

transferentes in luxuriã · ⁊ ſolum

† tam volentiũ q̃ nolentiũ ¦ ſingulariter chriſtianoꝝ.

† dominatorẽ ⁊ ¦ dominũ noſtruz

† cũ patre ⁊ ſpirituſancto ¦ ſaluatorẽ noſtrum
ſ regem noſtrũ ¦ ⁊ quia illi negãt ⁊ volũt vos inducere vt negetis · ꝯtra illos volo vos cõmonere

† iheſum ¦ chriſtũ negãtes. ¦ Commonere autẽ vos volo ſcientes ſe

† nõ filius nauc · ſed domin⁹ noſter: qui nõ a partu virginis initiũ habuit · ſed erat deus eternus qui natus de virgine nomẽ iheſus accepit.

mel omnia · qm̃ † iheſus populum

† primo humiles ¦ poſtea murmurãtes

de terra egipti † ſaluãs · ¦ ſcđo eos

† verbis moyſi in heremo ¦ per ſerpẽtes · ⁊ alijs modis.

qui non † crediderunt ¦ perdidit.

† quoꝝ natura ⁊ potẽtia maior ¦ ꝑ humilitatẽ ꝑ obedientiam.

† Angelos vero qui ¦ nõ ſeruauerũt

† quo ꝑ gratiam dei alijs principabant ſubiectis ſpiritibus ¦ ꝑ ſuꝑbiam.

† ſuũ principatũ: ſed ¦ dereliq̃runt

† celeſtem habitationẽ · ſpiritualẽ dei viſionem.
¦ venturos ad iudicẽ cui reſiſtere vel aliquid occultare nõ poterũt.

† ſuũ domiciliũ · ¦ in iudiciũ magni

† hui⁹ aeris iã dãnatos reſeruat grauiorib⁹ penis

dei vinculis eternis ſub † caligine

† ideo etiam non ſunt imitandi. quia ex coꝝ imitatione mors eterna ſequitur

reſeruauit. † Sicut ſodoma ⁊ go

ſ ſodome ⁊ g.

morra ⁊ finitime ciuitates ſimili

ſ extra naturã

modo exfornicate ⁊ abeũtes poſt

ſ maſculoꝝ ſ nõ debitã cõcubitui.

carnem alteram facte ſunt exẽplũ

ſ tꝑalem

ignis eterni penam ſuſtinentes.

† ſicut ſodomite ¦ ſunt dãnandi ¦ ſuã vel alioꝝ

† Similiter ⁊ ¦ hi qui ¦ carnẽ quidẽ

ſ ſicut populus nõ credens

maculant · dominationem autem

Sicut ſodoma. Dederat exemplum damnationis eorum: qui ſoluz dominatorẽ negant ꝯmemorato interitu infidelis populi · vel angelorum erigentium ſe contra deum · dat etiam exemplum pene illorum · qui domĩ gratiam transferunt in luxuriam · ꝯmemorans incendiũ ſodomoꝝ.

Exemplũ ignis. Id ẽ. ſignificatio eterne ꝯbuſtionis · Sicut exarſerunt igne libidinis: arſerũt igne tꝑali · qui tꝑalis nõ fuit purgator⁹ · Sed initium pene ⁊ ſignũ futuri.

Dominationẽ ſper. In minorib⁹ peccatis · maieſtatẽ blaſſemãtes